

Lovforslaget vedtoges med 103 stemmer (S, KF, V, RV, CD, KRF og FP) mod 3 (VS); 17 (SF) stemte hverken for eller imod.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af statslån i udlandet.

Af finansministeren (Palle Simonsen).

(Fremsat 8/10 86. Første behandling 28/10 86. Betænkning 29/10 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 5:

Forespørgsel til forsvarsministeren:

»Vil Danmark modsætte sig, at førstegangsbrug af atomvåben kommer til at indgå i NATOs reviderede atomstrategi, og arbejde for, at NATO går ind for en international aftale imod førstegangsbrug af atomvåben i

overensstemmelse med Folketingets dagsorden af 3. maj 1984?«

Af Pelle Voigt (SF) og Albrechtsen (VS).

(Forespørgslen anmeldt 14/10 86. Fremme af forespørgslen vedtaget 17/10 86).

Begrundelse

Pelle Voigt (SF):

Den 3. maj 1984 vedtog Folketinget som bekendt en dagsorden, der bl.a. pålagde regeringen at arbejde for en international aftale imod førstebrug af atomvåben, og den 5. december 1985 vedtog Folketinget i forlængelse af sin dagsorden af 3. maj 1984 at pålægge regeringen, som det hed, »alene eller sammen med ligesindede« at fremlægge et forslag til forhandlinger herom i FNs nuværende generalforsamling.

Det skete, fordi spørgsmålet om førstebrug af atomvåben dukkede op i en stribe FN-resolutioner og der i den forbindelse skulle tages stilling til det, og det skete i erkendelse af og som en indrømmelse fra det sikkerhedspolitiske flertal til regeringen af, at det måske var rimeligt, at Danmark, hvis man af forskellige grunde ikke ønskede at stemme sammen med bestemte lande, så var i stand til selv at fremsætte forslag og gøre det sammen med folk, som man mente man gerne ville være i selskab med, nemlig de i dagsordenen omtalte ligesindede.

Det har regeringen ikke gjort. Man har godt nok foretaget nogle sonderinger, bl.a. hos den norske regering, men man har ikke opfyldt den opfordring, som var indeholdt i de to dagsordener, især ikke dagsordenen af 5. december 1985.

Den aktuelle anledning til, at denne forespørgsel bliver rejst, er den helt besynderlige proces, vi i Folketinget var vidne til, da regeringen og forsvarsministrene på et NATO-møde i Skotland den 20.-22. oktober i år godkendte en serie nye retningslinjer for politisk kontrol med anvendelse af atomvåben, angiveligt uden overhovedet at inddrage spørgsmålet om Danmarks holdning til førstebrug af atomvåben i denne forbindelse og også under betingelser, der påkaldte sig voldsom kritik.

Vi var mange, der dengang spurgte: kan det være rimeligt, at netop de politiske – altså ikke de militære – retningslinjer for NATOs anvendelse af atomvåben ikke må kom-